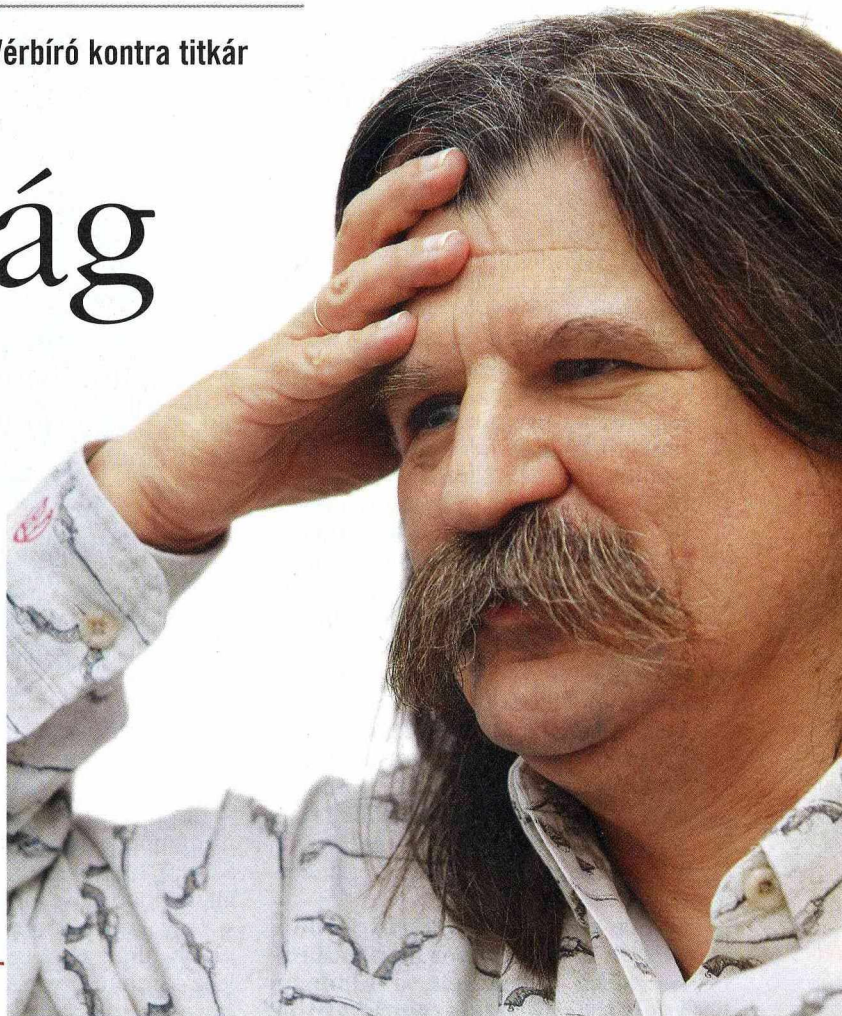

ABLONCZY BÁLINT | itthon@hetivalasz.hu

Álság

Pártjának sosem volt titkoszolgálat; a törvénytelen ségekkel vádolt UD Zrt. vezetőjével csak szakmai kérdésekről egyeztetett – állítja lapunknak **Kövér László**, a Fidesz országos választmányának elnöke. Szerinte az MSZP hatalomátmentésre készül, a kőröshegyi völgyhidat pedig a magyar kleptokrácia monumentális emlékművének tartja.

Fotók | Béres Attila

– Foglalt-e már időpontot a fodrászához?

– Nem.

– Ezek szerint nem számol a kormányfő közeli lemondásával. Merthogy nemrég azt nyilatkozta, akkor vágatja le a haját, ha Gyurcsány Ferenc távozik a hatalomból.

– Reálpesszimizmusomat az elmúlt időszak csak megerősítette. Nem látok komoly esélyt arra, hogy a miniszterelnök – legalábbis az európai parlamenti választások előtt – lemond vagy lemondatták.

– Pedig a Fidesz már a 2006-os önkormányzati választás, a 2008-as népszavazás, a koalíciós szakítás után is többször sejtette, hogy közel a bukás.

– Gyurcsány Ferenc eddig mindent túlél, igaz, sok sebet szerzett. Éppen ezért úgy kell neki a mostani gazdasági válság, mint egy falat kenyér. A múlt szombati csúccsal, a nemzet aggódó, mégis cselekvő atyja szerepének eljátszásával akart valamit visszaépíteni rég elvesztett hitelességéből. Csakhogy szerintem túl van azon, hogy képes

legyen bármivel is rokonszenvet kelteni. Ráadásul az átgondolatlanul megszervezett konzultáció a kormányfő cselekvőképtelenségét sugallta, s azzal, hogy a tanácskozás alatt terjesztette be a költségvetés új verzióját, azt is bizonyította: üres kommunikációs fogásról van szó.

– Ha rokonszenvet nem is tud kelteni, a nemzeti csúcsra szinte minden meghívott elment.

– Jól mondta: szinte mindenki. Azért a volt köztársasági elnökök és Sólyom László éppúgy távol maradtak, mint az Alkotmánybíróság »

» első embere. Gyurcsány Ferenc most is túljátszotta szerepét, túl sok komoly embert szeretett volna biodíszletként felhasználni a színjátékához. Közülük többen világossá tették, hogy a válságot a megfelelő eszközökkel rendelkező végrehajtó hatalomnak kell megoldania.

- A közvélemény azt várja, hogy a pártok közösen veselkedjenek neki a feladatnak. Nem lehet, hogy akkora a baj, amit csak együtt lehet megoldani?

- A baj tényleg nagy, de egy zongorát is csak korlátozott számú ember tud cipelni. Ráadásul ez nem a zene-tanár és nem a nagymama dolga. Az összefogást ráadásul némelyek úgy értik, hogy a pártok *Churchill* szavaival ígérenek vért, verejtéket, könnyeket, s kérjék az emberek áldozatvállalását. Ebben nem vagyunk partnerek. Gyurcsány Ferencnek már nincs morális hitele, elveszítette a jogát, hogy bárkitől bármit kérjen. *Kósa Lajos* alelnök idézte fel a történelmi példát: *Chamberlain* brit miniszterelnök a Németországgal folytatott békepolitikájának totális kudarca, a második világháború kirobbanása után lemondott posztjáról. Volt annyira elegáns, hogy szövegében idézte Churchill egyik levelének azon részét, amelyben utóbbi megjósolja békepolitikájának kudarcát. Valami ilyesmire, elegáns távozásra lenne szükség most is. Ráadásul a kormány javaslatai nem mozdítják ki az ország szekerét a kátyúból. Nem kap erőre a gazdaság, ha nem csökkentjük a vállalkozások terheit.

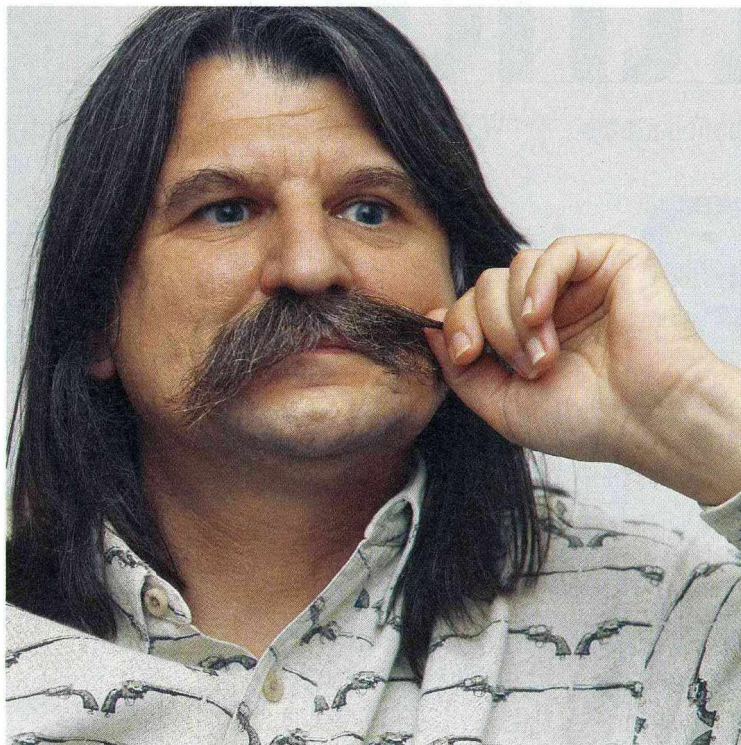
- Az adócsökkentésről Orbán Viktor is beszél, ám ha az állam mérsékli bevételeit, a kiadásokat is lejjebb kell faragnia. Önök honnan vonnának el?

- Nem mondjuk, hogy nem lehetne csökkenteni az állami kiadásokat. De az rejtély, miért mindig a megszorítás jut először a szocialisták eszébe. Miért nem azt vetette fel a miniszterelnök, hogy nem kéne a löszfalba alagutat fúrni, csak mert azon valakik jól keresnek? Nem kellett volna megépíteni a kőröshegyi völgyhidat sem hatalmas összegekért.

- Vagyázzon, Dobrev Klára kedvenc építményéről, a köztársaság egyik jelképéről beszél!

- Na látja, ebben például tökéletesen egyetérték a miniszterelnök feleségével: a völgyhíd kiváló jelké-

„A szocialisták megismételnék az 1990 és 1994 közötti forgatókönyvet, amikor a politikai hatalomból egy időre kiszorultak, de minden más eszköz a kezükben maradt.”

pe közállapotainknak. A szimbólum tartalmáról persze másként gondolkozunk, én ugyanis az építményt a hazánkat uraló kleptokrácia monumentális emlékművének tartom. Szóval meg kéne nézni, hogy az állam kiadásain hol lehet spórolni, s csak aztán lehet az emberektől újabb áldozatot kérni. De ez nem lesz könnyű, mert a polgárok nemcsak a miniszterelnök szavát nem hiszik el, az egész politikai elitben kételkednek. Egy majdani polgári kormánynak nagyon meg kell küzdenie a hitelesség visszaállításért. Kérdés, milyen környezetben kell ezt tennie. Látom a jeleit a készülődő hatalomátmentésnek. A szocialisták sem hiszik, hogy a következő választást megnyerhetik, ezért elkezdtek spájzolni. Megismételnék az 1990 és 1994 közötti forgatókönyvet, amikor a politikai hatalomból egy időre kiszorultak ugyan, de minden más eszköz a kezükben maradt. Ezt úgy lehet elkerülni, ha a szocialisták támogatottsága a posztkommunista lengyel baloldal szintjére süllyed.

- Egy éve lapunknak a Magyar Gárda megalakulása kapcsán a „hülyeség mélységeiről” beszélt. Most belharcok dúlnak a szervezetben, a szélsőjobb utcai vonulásai rendre erőszakba fulladnak. Mintha csökkenne a „barna veszély”.

- Minden korábbi állításomat fenn-tartom. A jobboldalnak sosem az volt a problémája, hogy a kellenél kevesebb pártja volt. Ha nincs elég formáció, akkor a másik oldal érdekeinek megfelelően mindig létrejön egy új, ami egy-két százalékot talán le tud faragni a legnagyobb polgári erőttől. Azt is tudomásul kell vennünk, hogy minden kis létszámú csoport ki van téve a provokációnak. Meg annak, hogy külső érdekek alapján manipulálják.

- Vona Gábor ügynök volna?

- Eszemben sincs ilyesmit állítani bárkiről is. A „szélsőjobboldali veszély” azonban nem tűnik el a baloldal eszköztárából csak azért, mert a miniszterelnök a fasizmus elleni harcból átváltott nemzetmentő

üzemmódba. Egy dolog van, ami a kormányzati tehetetlenséget felülírhatja: az utcai erőszak. A helyzet a kormányzók kezére játszhat: az elkecseregedés könnyen olyan szintet érhet el, hogy a társadalmi feszültség akár külső behatás nélkül is erőszakot szülhet. Erre azok a magukat jobboldalinak feltüntető véleményvezérek is rátesznek egy lapáttal, akik – elmosva a felelősség határait, bizalmatlanságot keltve az egész demokratikus berendezkedés iránt – a politikai elit, illetve az alkotmányos rendszer csődjeként írják le a helyzetet.

- A Fidesz pozícióit tehát sokan fenyegetik. Logikus, hogy a párt saját titkosszolgálatot működtetett.

- Nincs, nem volt és nem lesz a Fidesznek magán-titkosszolgálat. Nem csupán elegánsnak és jogszérűnek nem tartjuk ilyen működtetését, hanem szükségesnek sem. Amit az ellenfélről tudni akarunk, azt az újságokból és az emberektől tudjuk. Amit a szükséges jogi eljárások megindításához kell tudnunk, majd megtudjuk, ha átvettük a minisztériumok irányítását. De nem mindenki ennyire visszafogott. Vannak olyan cégek a piacon, amelyek súlyos pénzekért szívesen teljesítenek féllégális vagy illegális megbízásokat az aktuális baloldali kormánynak. Amikor 1998-ban a nemzetbiztonsági szolgálatokat felügyelő miniszter székébe kerültem, nekem jutott a megtiszteltetés, hogy elbúcsúzzak egy főtiszttól. *Vajda József* állami munkájával párhuzamosan tulajdonos volt egy hírhedt magánbiztonsági cégben, majd a törvényi korlátok miatt tulajdonrészét 1996-ban a felesége nevére íratta. Mondanom sem kell, az elbocsátott főtiszt a miniszterelnök feleségének családjához, az állambiztonsági kapcsolatokkal átszőtt Apró-klánhoz kötődik. Ennyit arról, hol kell az árnyék-titkosszolgálatokat keresni, és akkor még nem beszélünk a Keller- és Kopolyi-féle megfigyelési ügyről.

- Akkor ön miért találkozott többször Horváth Józseffel, az UD Zrt. vezérigazgatójával?

- Szakmai ügyekben kértem a véleményét. Például amikor napvilágra került a rendelet az önkormányzatok megfigyeléséről, a kabinet arra hivatkozott, hogy ez csak egy Fidesz-kormány idején hatályban lévő jogszabály beavatell módosítá-

sa. *Horváth József* segített tisztázni, mi volt a helyzet 1998 és 2002 között. Megkérdeztem a véleményét azokról a feltételezésekről, amelyek szerint a tévészékház „ostromának” megszervezésében a kormányhoz közel álló biztonsági cégek is közreműködtek. Olyan dolgokról beszélünk, amit bármelyik újságíró megkérdezhet bármelyik nemzetbiztonsági szakértőtől.

- Értelmezése szerint miről szól tehát a lehallgatási ügy?

- Az MSZP szempontjából ez egy ballisztikus rakéta, amelyen több, különböző célpontra irányítható robbanófej van. Cél lehetett egy piaci szereplő, üzenhettek a szolgálatok állományának, hogy így jár mindenki, aki szóba áll a jobboldallal. A botránynak köszönhetően maradt az MDF elnöke *Dávid Ibolya*. Az első számú célpont azonban *Csányi Sándor* lehetett. Az UD Zrt. megrendeléseinek jelentős részét az OTP-tól és Csányi egyéb cégeitől kapta, a lefoglalt adathordozók jelentős részén e vállalkozások adatai vannak. És persze a botrány arra is jó volt, hogy támadni lehessen az ellenzéket. Régi bolsevista trükk: vádold meg az ellenfeledet azzal, amit te csinálsz! Az MSZP 1990 óta törekszik arra, hogy az egész új politikai osztályt maga mellé rántsa a sárba. Ennek ellenére a közvélemény szemében más elbírálás alá esik, ha egy polgári politikus botlik, mint egy MSZP-s. Szerencsére velünk szemben még mindig magasabbak az elvárások. Már nem sokkal, ez is tény.

- A „magasabb elvárásoknak” pártja káderpolitikája kevésbé képes megfelelni. A nemrég még fideszes Lengyel Zoltán megmentette az Országgyűlés MDF-frakcióját.

- Ha lenne párt-titkosszolgálatunk, talán többet tudhatnánk az embereinkről, de a fejükbe akkor sem látunk bele. A Fidesz jelöltjeinek kiválasztásában a helyi szervezetektől kezdve a jelenleg általam vezetett, a személyekre a végső igent kimondó országos választmányig sokaknak megvan a maguk felelőssége. Az pedig legyen a magát az európai konzervatív értékek reprezentálásának tartó MDF gondja, hogy miképp tud együtt élni *Lengyel Zoltánnal* s mindazzal, amit az elmúlt hónapokban művelt. ■